

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého rozšířeného senátu)

15. září 2021 *

„Státní podpory – Individuální podpory na provoz větrných elektráren na moři – Povinnost vykupovat elektrickou energii za cenu vyšší, než je tržní cena – Řízení o předběžném posouzení – Rozhodnutí nevznášet námitky – Žaloba na neplatnost – Článek 1 písm. h) nařízení (EU) 2015/1589 – Postavení zúčastněné strany – Rybářské podniky – Výstavba větrných elektráren v rybolovných oblastech – Konkurenční vztah – Neexistence – Riziko konkrétního dotčení zájmů rybářských podniků poskytnutím sporných podpor – Neexistence – Neexistence přímého a individuálního dotčení – Nepřípustnost“

Ve věci T-777/19,

Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA) Sarl, se sídlem v Tréportu (Francie),
a dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze, zastoupených M. Le Berrem, avocat,

žalobci,

podporovaní

Comité régional des pêches maritimes et des élevages marins des Hauts-de-France (CRPMEM), se sídlem v Boulogne-sur-Mer (Francie),

Fonds régional d'organisation du marché du poisson (FROM NORD), se sídlem v Boulogne-sur-Mer,

Organisation de producteurs CME Manche-Mer du Nord (OP CME Manche-Mer du Nord), se sídlem v Portel (Francie),

zastoupenými A. Durand, avocate,

vedlejší účastníci řízení,

proti

Evropské komisi, zastoupené B. Stromskym a A. Bouchagiarem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

* Jednací jazyk: francouzština.

Francouzskou republikou, zastoupenou E. de Moustier, P. Dodellerem a T. Stehelinem, jako zmocněnci,

Ailes Marines SAS, se sídlem v Puteaux (Francie), zastoupenou M. Petitem a A. Lavenirem, avocats,

Éoliennes Offshore des Hautes Falaises SAS, se sídlem v Paříži (Francie),

Éoliennes Offshore du Calvados SAS, se sídlem v Paříži,

Parc du Banc de Guérande SAS, se sídlem v Paříži,

zastoupenými J. Derennem a D. Vallindasem, avocats,

a

Éoliennes en Mer Dieppe Le Tréport SAS, se sídlem v Dieppe (Francie),

Éoliennes en Mer Îles d'Yeu a de Noirmoutier SAS, se sídlem v Nantes (Francie),

zastoupenými C. Lemairem a A. Azzim, avocats,

vedlejšími účastnicemi řízení,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2019) 5498 final ze dne 26. července 2019 o státních podporách SA.45274 (2016/NN), SA.45275 (2016/NN), SA.45276 (2016/NN), SA.47246 (2017/NN), SA.47247 (2017/NN), SA. a SA.48007 (2017/NN), které poskytla Francouzská republika ve prospěch šesti větrných elektráren na moři (Courseulles-sur-Mer, Fécamp, Saint-Nazaire, Îles d'Yeu a Noirmoutier, Dieppe a Le Tréport, Saint-Brieuc),

TRIBUNÁL (devátý rozšířený senát),

ve složení M. van der Woude, předseda, M. J. Costeira, D. Gratsias (zpravodaj), M. Kančeva a T. Perišin, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: L. Ramette, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 7. června 2021,

vydává tento

Rozsudek

Skutkový stav a skutečnosti předcházející sporu

Skutkový rámec

- 1 První žalobkyně, Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA) Sarl, byla založena rybáři z obce Tréport (Francie) a okolních přístavů za účelem sdílení nákupu a dalšího prodeje paliv, maziv a tuků. Druhým až jedenáctým žalobcem (dále jen „žalující rybáři“) jsou rybářské podniky nebo podnikatelé v odvětví rybolovu se sídlem mimo jiné v Tréportu, Erquy (Francie) a Noirmoutier (Francie), kteří provozují drobný rybolov u francouzského pobřeží Lamanšského průlivu nebo Atlantiku.
- 2 Aile Marines SAS (dále jen „AM“), Éoliennes Offshore des Hautes Falaises SAS (dále jen „EOHF“), Éoliennes Offshore du Calvados SAS (dále jen „EOC“), Parc du Banc de Guérande SAS (dále jen „PBG“), Éoliennes en Mer Dieppe Le Tréport SAS (dále jen „EMDT“) a Éoliennes en Mer Îles d'Yeu a Noirmoutier SAS (dále jen „EMYN“), které jsou vedlejšími účastnicemi na podporu Evropské komise (dále jen „příjemci sporných podpor“), jsou společnosti vytvořené za účelem provozování větrných elektráren na moři v Saint-Brieuc (Francie, dále jen „projekt Saint-Brieuc“), Fécampu (Francie, dále jen „projekt Fécamp“), Courseulles-sur-Mer (Francie, dále jen „projekt Courseulles-sur-Mer“), Saint-Nazaire (Francie, dále jen „projekt Saint-Nazaire“), Dieppe (Francie) a Tréportu (dále jen „projekt Dieppe/Le Tréport“) a ostrovů Yeu a Noirmoutier (Francie, dále jen „projekt Îles d'Yeu/Noirmoutier“).
- 3 Po ukončení prvního zadávacího řízení, které proběhlo v roce 2011, francouzské orgány vybraly nabídku společnosti Éolien Maritime France (EMF) pro část zahrnující projekty Saint-Nazaire, Fécamp a Courseulles-sur-Mer a nabídku AM pro projekt Saint-Brieuc. Provoz těchto projektů byl schválen vyhláškou ze dne 18. dubna 2012.
- 4 V návaznosti na druhé zadávací řízení, k němuž došlo v roce 2013, francouzské orgány vybraly vázanou nabídku konsorcia tvořeného společnostmi ENGIE, EDP Renewables a Neoen Marine pro projekty Îles d'Yeu/Noirmoutier a Dieppe/Le Tréport. Provozování těchto projektů bylo schváleno vyhláškou ze dne 1. července 2014.
- 5 Všech šest dotčených projektů mělo vést k výstavbě prvních větrných elektráren na moři provozovaných ve Francii. Tyto elektrárny měly dodávat celkem 10,8 terawatthodin ročně a tvořit tak přibližně 2 % celkové roční výroby elektřiny ve Francii. Předpokládaná životnost elektráren činí 25 let od jejich uvedení do provozu. Těchto šest projektů zabírá mořské oblasti, které využívají pro rybolov zejména žalující rybáři.
- 6 Ke dni vydání rozhodnutí Komise C(2019) 5498 final ze dne 26. července 2019 o státních podporách SA.45274 (2016/NN), SA.45275 (2016/NN), SA.45276 (2016/NN), SA.47246 (2017/NN), SA.47247 (2017/NN) a SA.48007 (2017/NN), které Francouzská republika poskytla ve prospěch šesti větrných elektráren na moři (Courseulles-sur-Mer, Fécamp, Saint-Nazaire, Îles de Yeu a Noirmoutier, Dieppe a Le Tréport, Saint-Brieuc) (dále jen „napadené rozhodnutí“), nebyla výstavba těchto elektráren zahájena zejména z důvodu žalob podaných u francouzských soudů. Jejich uvedení do provozu je plánováno na roky 2022 až 2024 v závislosti na ukončení těchto sporů.

- 7 Dotčené projekty jsou dotovány provozními podporami ve formě povinnosti výkupu elektřiny za vyšší cenu, než je tržní cena, kterou má společnost EDF Obligation d'achat (EDF-OA), přičemž dodatečné náklady jsou plně kompenzovány státem (dále jen „sporné podpory“). Tento mechanismus je založen na ustanoveních článků L. 121–7, L. 311–10 a L. 311–12 francouzského energetického zákoníku.

Správní řízení

- 8 Francouzské orgány oznámily Komisi sporné podpory na projekty Courseulles-sur-Mer, Fécamp a Saint-Nazaire dne 29. dubna 2016, na projekty Îles Yeu/Noirmoutier a Dieppe/Le Tréport dne 6. ledna 2017, a dne 12. dubna 2017, pokud jde o projekt Saint-Brieuc.
- 9 Vzhledem k tomu, že výstavba dotčených větrných elektráren na moři dosud nezačala, rozhodly se francouzské orgány znovu vyjednat původně přiznané výkupní ceny.
- 10 Dne 9. června 2018 podali dva z žalujících rybářů stížnost ke Komisi ohledně podpory na projekt Saint-Brieuc.
- 11 Dne 29. června 2018 předložila Komise žádost o doplňující informace týkající se stavu nového vyjednávání o výkupních cenách. Dne 6. prosince 2018 informovaly francouzské orgány Komisi o výsledku tohoto nového vyjednávání, které se projevilo snížením těchto cen.
- 12 Dne 18. prosince 2018 podali někteří žalující rybáři Komisi stížnost týkající se sporných podpor přiznaných na projekty Dieppe/LeTréport, Fécamp a Courseulles-sur-Mer.
- 13 Dne 23. ledna 2019 oznámila Komise osobám, které podaly stížnosti uvedené v bodech 10 a 12 výše, že je nepovažuje za zúčastněné strany ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9). Podle názoru Komise nemohla být tedy stížnost těchto osob zkoumána jako „formální stížnost ve smyslu čl. 24 odst. 2 [tohoto nařízení]“. Dopisy ze dne 21. února 2019 tyto osoby toto stanovisko zpochybnily.
- 14 Dne 28. března 2019 byla u Komise podána několika osobami, mezi nimi i jedním z žalujících rybářů, stížnost týkající se sporných podpor přiznaných na projekty Saint-Nazaire a Îles d'Yeu/Noirmoutier.
- 15 Dne 3. dubna 2019 Komise zamítla stížnost uvedenou v předchozím bodě z důvodů podobných důvodům uvedeným v jejím dopise ze dne 23. ledna 2019. Dotčené osoby toto stanovisko zpochybnily dopisem ze dne 12. dubna 2019.
- 16 Dne 26. července 2019 přijala Komise napadené rozhodnutí.

Napadené rozhodnutí

- 17 V první řadě Komise popsala sporné podpory (body 9 až 60 napadeného rozhodnutí) a poté konstatovala, že představují státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Zaprvé uvedla, že z důvodu mechanismu výkupních cen popsaného v bodě 7 výše spočívá financování těchto opatření na státních prostředcích a že jsou přičitatelná státu. Zadruhé měla za to, že tato opatření poskytují v dotčených oblastech selektivní výhodu výrobcům elektřiny z větrné energie na moři.

Zatřetí konstatovala, že vzhledem k propojení francouzské elektrické sítě se sítí několika dalších členských států mohla uvedená opatření narušit obchod s elektřinou mezi Francií a těmito státy (body 61 až 70 napadeného rozhodnutí).

- 18 Ve druhé řadě Komise konstatovala, že sporné podpory jsou protiprávní, jelikož nebyly oznámeny předem, a poté zkoumala slučitelnost těchto podpor s vnitřním trhem s ohledem na čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU a na oddíly 3.1.6.2 (provozní podpora na výrobu energie z obnovitelných zdrojů) a 3.2 (motivační účinek a nezbytnost podpory) pokynů ke státní podpoře na ochranu životního prostředí ze dne 1. dubna 2008 (Úř. věst. 2008, C 82, s. 1, dále jen „pokyny z roku 2008“) a zejména na jejich bod 109 (body 71 až 76 napadeného rozhodnutí).
- 19 V této souvislosti zaprvé uvedla, že sporné podpory přispívají k dodržování cílů stanovených vnitrostátními normami a unijním právem, pokud jde o podíl energie z obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě energie ve Francii, a v důsledku toho k boji proti změně klimatu (body 77 až 79 napadeného rozhodnutí).
- 20 Zadruhé měla za to, že sporné podpory jsou nezbytné k nápravě selhání trhu. Měla tedy za to, že francouzské orgány prokázaly, že příslušné výrobní náklady v rámci dotčených projektů (*levelised costs of electricity*, LCOE) jsou podstatně vyšší než tržní ceny a že z důvodu negativní výnosnosti těchto projektů byly tedy výkupní ceny určené těmito orgány nezbytné k tomu, aby hospodářské subjekty motivovaly k jejich uskutečnění (body 80 až 86 napadeného rozhodnutí).
- 21 Zatřetí Komise konstatovala, že sporné podpory splňují podmínky pro splnění požadavku přiměřenosti. Nejprve uvedla, že mechanismus sporných podpor zaručuje, že je kompenzace poskytnuta za rozdíl mezi náklady na výrobu elektřiny a základní cenou elektřiny. Dále měla za to, že proces výběru provozovatelů proběhl nediskriminačním, transparentním a otevřeným způsobem. Konečně s přihlédnutím k očekávané míře návratnosti u každého z dotčených projektů, jež odrážela obvyklou úroveň výnosnosti, kterou lze očekávat od podobné investice, a k závazkům francouzských orgánů dohlížet na vývoj nákladů, dospěla Komise k závěru, že sporné podpory jsou omezeny na minimum a že opatření zamýšlená těmito orgány jsou způsobilá zabránit nadměrné kompenzaci nákladů (body 87 až 106 napadeného rozhodnutí).
- 22 Začtvrté měla Komise za to, že s ohledem na celkovou kapacitu dotčených projektů a objem vyrobené elektřiny ve vztahu k velikosti francouzského trhu s elektřinou budou mít sporné podpory pouze omezený dopad na obchod mezi členskými státy (body 107 a 108 napadeného rozhodnutí).
- 23 Na základě analýzy připomenuté v bodech 19 až 22 výše dospěla Komise k závěru, že pozitivní účinky každé ze sporných podpor na životní prostředí převažují nad případnými negativními účinky narušení hospodářské soutěže. Dále uvedla, že vzhledem k tomu, že financování těchto podpor spočívá na poplatku, který nezatěžuje elektrickou energii, neexistuje riziko diskriminace podle článků 30 a 110 SFEU. Komise tedy konstatovala, že tyto podpory jsou slučitelné s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, a z tohoto důvodu rozhodla nevznášet námitky (body 109 až 117 napadeného rozhodnutí).

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 24 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 12. listopadu 2019 podali žalobci projednávanou žalobu.

- 25 Komise předložila dne 13. února 2020 žalobní odpověď.
- 26 Dne 9. března 2020 podala AM návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu Komise. Žalobci předložili vyjádření k tomuto návrhu dne 31. března 2020.
- 27 Dne 13. března 2020 podala Francouzská republika návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu Komise.
- 28 Dne 17. března 2020 podaly EOHF, EOC, PBG, EMDT a EMYN návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení na podporu Komise.
- 29 Dne 18. března 2020 Comité régional des pêches maritimes et des élevages marins des Hauts-de-France (CRPMEM), neziskové sdružení Fonds régional d'organisation du marché du poisson (FROM NORD) a námořní družstevní společnost s proměnným základním kapitálem Organisation de producteurs CME Manche-Mer du Nord (CME), které jsou organizacemi profesionálních rybářů působících v rybolovných oblastech východního Lamanšského průlivu (dále jen společně „CRPMEM a další“), podaly společný návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení na podporu žalobců. Téhož dne podaly další dva návrhy na vstup vedlejšího účastníka do řízení na jejich podporu jednak obec Erquy a jednak společně obce Tréport a Mers-les-Bains (Francie).
- 30 Dne 19. května 2020 předložili žalobci repliku.
- 31 Dne 20. května 2020 předložili žalobci vyjádření k návrhům na vstup vedlejšího účastníka do řízení uvedeným v bodech 27 až 29 výše. Komise předložila vyjádření k návrhům uvedeným v bodě 29 výše a zpochybnila jejich přípustnost.
- 32 Usnesením ze dne 24. července 2020 předsedkyně devátého senátu vyhověla návrhům AM, EOHF, EOC, PBG, EMDT a EMYN na vstup do řízení jako vedlejších účastníků. Rozhodnutím z téhož dne Komise vyhověla návrhu Francouzské republiky na vstup do řízení jako vedlejší účastnici.
- 33 Dne 25. srpna 2020 předložila Komise dupliku.
- 34 Usnesením ze dne 21. září 2020, CAPA a další v. Komise (T-777/19, nezveřejněné, EU:T:2020:452), předsedkyně devátého senátu vyhověla návrhu CRPMEM a dalších na vstup vedlejšího účastníka do řízení a zamítla příslušný návrh obce Erquy, jakož i návrh obcí Tréport a Mers-les-Bains.
- 35 Dne 6. října 2020 předložila AM spis vedlejší účastnice řízení. Francouzská republika, EOHF, EOC, PBG, EMDT a EMYN předložily své spisy vedlejších účastníků dne 7. října 2020. Dne 26. listopadu 2020 předložili žalobci a Komise svá vyjádření k těmto jednotlivým spisům.
- 36 Dne 3. prosince 2020 předložil CRPMEM a další spis vedlejšího účastníka. Žalobci předložili své vyjádření k tomuto spisu dne 20. ledna 2021 a Komise tak učinila dne 21. ledna 2021.
- 37 Dne 12. února 2021 žalobci požádali o konání jednání.
- 38 Dne 16. dubna 2021 rozhodl Tribunál na návrh devátého senátu podle článku 28 svého jednacího řádu předat věc rozšířenému senátu.

- 39 Organizačním procesním opatřením ze dne 3. května 2021 vyzval Tribunál žalobce, aby písemně upřesnili skutkový stav a ti na tuto žádost odpověděli dne 31. května 2021.
- 40 Dne 4. června 2021 podali šestý až jedenáctý žalobce návrh na předběžné opatření na odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí, jakož i vydání dalších předběžných opatření směřujících v podstatě k odkladu provádění tohoto rozhodnutí.
- 41 Vzhledem k překážce na straně jednoho z členů soudního kolegia určil předseda Tribunálu dne 7. června 2021 sám sebe k jeho doplnění. Téhož dne se konalo jednání. Po jednání byla ukončena ústní část řízení.
- 42 Usnesením ze dne 2. července 2021, Bourel a další v. Komise (T-777/19 R, nezveřejněné, EU:T:2021:407), místopředseda Tribunálu zamítl návrh na předběžné opatření uvedený v bodě 40 výše a rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.
- 43 Žalobci navrhují, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
  - uložil Komisi náhradu nákladů řízení;
  - uložil vedlejším účastníkům na podporu Komise, aby nesli vlastní náklady řízení.
- 44 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl;
  - uložil žalobcům náhradu nákladů řízení;
  - uložil CRPMEM a dalším náhradu nákladů řízení vzniklých po jejich vstupu do řízení.
- 45 Francouzská republika navrhuje, aby Tribunál žalobu zamítl.
- 46 AM, EOHF, EOC, PBG, EMDT a EMYN navrhují, aby Tribunál:
- žalobu zamítl;
  - uložil žalobcům náhradu nákladů řízení.
- 47 CRPMEM a další navrhují, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
  - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 48 Komise tvrdí, aniž formálně vznáší námitku nepřípustnosti, že žaloba je nepřípustná.

- 49 Podle jejího názoru nejsou žalobci zúčastněnými stranami ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU, které jsou oprávněny podat žalobu na ochranu svých procesních práv, a tím spíše neprokazují, že mají zvláštní postavení ve smyslu rozsudku ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise (25/62, EU:C:1963:17), které by jim umožnilo zpochybnit opodstatněnost rozhodnutí o posouzení sporných podpor.
- 50 Pokud jde o postavení zúčastněné strany, Komise zejména tvrdí, že úvahy obsažené v rozsudku ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341) nelze přenést na projednávanou věc. Podle jejího názoru se totiž žalobci v projednávané věci nenacházejí na rozdíl od žalobců v uvedené věci v konkurenčním vztahu s příjemci sporných podpor. Stran bezprostředního dotčení žalobců pak Komise tvrdí, že žalující rybáři jsou dotčeni především regulačním rozhodnutím francouzských orgánů vymezit určité oblasti pro výrobu elektřiny nebo jim dokonce zakázat přístup do těchto oblastí. Naopak poskytnutí sporných podpor a napadené rozhodnutí mají podle názoru Komise pouze nepřímý dopad na jejich materiální situaci. Komise kromě toho uvádí, že instalace dotčených větrných elektráren na moři má na materiální situaci žalobců menší dopad, než jak žalobci tvrdí. A dále stran první žalobkyně Komise tvrdí, že nevykonává rybolovnou činnost.
- 51 Žalobci mají za to, že jsou zúčastněnými stranami ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589, přičemž se opírají zejména o body 63 až 65 rozsudku ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341).
- 52 Pokud jde o žalující rybáře, ti zaprvé tvrdí, že jejich rybolovná činnost podléhá geografickému vymezení, které závisí jak na rybolovných zdrojích, meteorologických rizicích a na regulaci jednotlivých odvětví rybolovných oblastí, tak na právní úpravě vztahující se na typy lodí, které používají, a na příslušných plavebních licencích. Mořský prostor, ve kterém by mohli vykonávat svou činnost, je tak určen nebo jej lze určit podle jejich domovského přístavu nebo přístavu, který právě využívají. Oblasti dotčené uvedenými projekty přitom zaujímají významnou část tohoto prostoru a rybáři je někdy přednostně využívají pro své činnosti.
- 53 Zadruhé žalující rybáři tvrdí, že dotčené projekty budou mít předvídatelný dopad na jejich činnosti z důvodu jednak plánovaných regulačních omezení plavby v oblastech dotčených těmito projekty a její nejisté proveditelnosti v uvedených oblastech a jejich okolí, a dále potenciálně negativního dopadu uvedených projektů na mořské prostředí a rybolovné zdroje.
- 54 Zatřetí žalující rybáři zdůrazňují, že přístup do oblastí mořského prostoru určených jako lokality dotčených projektů a jejich využívání musí být považovány analogicky s rozsudkem ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341) za „surovinu“ ve smyslu tohoto rozsudku, takže jsou z tohoto důvodu v konkurenčním vztahu s provozovateli těchto projektů. V replice dodávají, že definice pojmu „zúčastněná strana“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589 není striktně podmíněna konkurenčním vztahem.
- 55 První žalobkyně, jejíž klientelu tvoří rybáři z obce Tréport a okolních přístavů, pak tvrdí, že projekty Dieppe/Le Tréport, Fécamp a Courseulles-sur-Mer budou mít přímý dopad na její činnost, která nemůže být diverzifikována nad rámec této klientely a umístění těchto projektů.
- 56 Na podporu námitky nepřípustnosti vznesené Komisí Francouzská republika, AM, EOHF, EOC, PBG, EMDT a EMYN v podstatě rozvíjejí obdobnou argumentaci. Ve vyjádření ke spisům těchto vedlejších účastnic řízení žalobci tuto argumentaci zpochybňují.

57 CRPMEM a další předkládají v podstatě stejné argumenty jako žalobci. Komise ve svém vyjádření ke spisu CRPMEM a dalších, podaného jimi jakožto vedlejšími účastníky řízení, tuto argumentaci zpochybňuje.

Úvodní poznámky

- 58 Úvodem je třeba připomenout, že čl. 108 odst. 3 SFEU stanoví, že má-li Komise za to, že záměr podpory není slučitelný s vnitřním trhem, zahájí neprodleně formální vyšetřovací řízení podle odstavce 2 téhož článku. V souladu s prvním pododstavcem uvedeného odstavce 2 platí, že zjistí-li v rámci tohoto řízení poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek, že poskytnutá podpora není slučitelná s vnitřním trhem, rozhodne, že dotyčný stát ve lhůtě stanovené Komisí musí takovou podporu zrušit, nebo upravit.
- 59 Článek 4 nařízení 2015/1589 však upravuje předběžnou fázi posouzení podpory, jejímž cílem je umožnit Komisi, aby si utvořila prvotní názor na slučitelnost dotčené podpory s vnitřním trhem.
- 60 Článek 4 odst. 3 nařízení 2015/1589 stanoví, že shledá-li Komise, že opatření, pokud spadá do působnosti čl. 107 odst. 1 SFEU, nevyvolává pochybnosti o slučitelnosti s vnitřním trhem, přijme rozhodnutí nevznášet námitky. Takové rozhodnutí představuje implicitní rozhodnutí o nezahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 6 odst. 1 výše uvedeného nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 45).
- 61 Naproti tomu podle čl. 4 odst. 4 nařízení 2015/1589 platí, že shledá-li Komise, že existují pochybnosti o slučitelnosti oznámeného opatření s vnitřním trhem, musí přijmout rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení. Podle čl. 6 odst. 1 tohoto nařízení takové rozhodnutí vyzve dotyčný členský stát a ostatní zúčastněné strany k předložení připomínek v predepsané lhůtě.
- 62 Z těchto ustanovení tedy vyplývá, že každá zúčastněná strana ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589 je bezprostředně a osobně dotčena rozhodnutím nevznášet námitky. Nositelé procesních záruk stanovených v čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 6 odst. 1 výše uvedeného nařízení se totiž mohou domoci jejich dodržování pouze tehdy, mají-li možnost zpochybnit takové rozhodnutí před soudem Evropské unie (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 47 a citovaná judikatura).
- 63 Podle čl. 1 písm. h) nařízení č. 2015/1589 se zúčastněnou stranou rozumí mimo jiné kterákoliv osoba, podnik nebo sdružení podniků, jejichž zájmy by mohly být ovlivněny poskytnutím podpory, zejména příjemce podpory, konkurenční podniky a profesní sdružení. Jinými slovy jde o neurčitý okruh adresátů (viz rozsudek ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 63 a citovaná judikatura).
- 64 Kromě toho, aby byla osoba, podnik nebo sdružení podniků kvalifikovány jako zúčastněné strany, je třeba, aby právně dostačujícím způsobem prokázaly, že podpora může mít konkrétní dopad na jejich situaci (rozsudek ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 65 a citovaná judikatura).
- 65 Naproti tomu, pokud žalobce zpochybní opodstatněnost rozhodnutí o posouzení podpory jako takové, nemůže pouhá skutečnost, že může být považován za zúčastněnou stranu ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU, stačit pro uznání přípustnosti žaloby. Musí tedy prokázat, že má zvláštní

postavení ve smyslu rozsudku ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise (25/62, EU:C:1963:17). Tak by tomu bylo zejména tehdy, kdyby bylo žalobcovo postavení na trhu podstatně dotčeno podporou, která je předmětem napadeného rozhodnutí (viz rozsudek ze dne 13. prosince 2005, Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, EU:C:2005:761, bod 37 a citovaná judikatura).

- 66 V případě, kdy žalobce navrhuje zrušení rozhodnutí nevznášet námitky, zpochybňuje tím však především skutečnost, že Komise přijala rozhodnutí k dotčené podpoře, aniž zahájila formální vyšetřovací řízení a tím porušila jeho procesní práva. Žalobce se může k tomu, aby jeho žalobě na neplatnost bylo vyhověno, dovolávat jakéhokoli důvodu, kterým by bylo možno prokázat, že posouzení informací a skutečností, které měla Komise k dispozici, ve fázi předběžného přezkoumání oznámeného opatření muselo vyvolat pochybnosti ohledně slučitelnosti tohoto opatření s vnitřním trhem. Důsledkem použití takových argumentů však nemůže být změna předmětu žaloby nebo pozměnění podmínek její přípustnosti. Existence pochybností o takové slučitelnosti je naproti tomu právě tím důkazem, který je třeba předložit s cílem prokázat, že Komise měla povinnost zahájit formální vyšetřovací řízení (viz rozsudek ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 59).
- 67 V projednávané věci, jak vyplývá z bodu 23 výše, je napadeným rozhodnutím rozhodnutí nevznášet námitky. Tímto rozhodnutím tedy Komise implicitně, avšak nutně odmítla zahájit formální vyšetřovací řízení. Žalobci přitom tvrdí, že mají postavení zúčastněných stran a předkládají dva žalobní důvody, z nichž jeden vychází z porušení jejich procesních práv a druhý z nedostatku odůvodnění. V rámci prvního žalobního důvodu uvádějí důvody, proč okolnosti přijetí napadeného rozhodnutí a jeho obsah dokládají, že Komise narazila na závažné obtíže, které měly vést k zahájení formálního vyšetřovacího řízení. V rámci druhého žalobního důvodu odkazují na některé části napadeného rozhodnutí, které již byly zpochybněny v rámci prvního žalobního důvodu, a tvrdí, že Komise dostatečně neodůvodnila své posouzení slučitelnosti sporných podpor tak, aby umožnila zúčastněným třetím osobám pochopit důvody, proč se domnívala, že se nejednalo o závažné obtíže.
- 68 S ohledem na judikaturu citovanou v bodech 62 až 66 výše tedy postačuje, aby žalobci prokázali, že v projednávané věci mají postavení zúčastněných stran, což je třeba dále ověřit. V rámci tohoto zkoumání je třeba zjistit rozdíl mezi situací žalujících rybářů na jedné straně a situací první žalobkyně na straně druhé.

K postavení žalujících rybářů jako „zúčastněných stran“

- 69 Argumenty žalujících rybářů na podporu jejich postavení zúčastněných stran spočívají na dvou základech, a to na existenci konkurenčního vztahu mezi jejich činnostmi a činnostmi příjemců sporných podpor a dále v každém případě na riziku konkrétního dopadu těchto podpor na jejich situaci. Tyto dva základy je třeba zkoumat samostatně.

K existenci konkurenčního vztahu mezi žalujícími rybáři a příjemci sporných podpor

- 70 Argumenty žalujících rybářů byla nadnesena otázka, zda lze mít za to, že se nacházejí v konkurenčním vztahu s příjemci sporných podpor, a to z toho důvodu, že obdobně jako v situaci zkoumané Soudním dvorem v rozsudku ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 67) používají tutéž „surovinu“.

- 71 Úvodem je třeba uvést, že žalující rybáři prostřednictvím těchto argumentů netvrdí, že jsou přímými konkurenty příjemců sporných podpor, tedy že jim konkurují na trzích, na nichž tito příjemci působí, a sice na trzích s výrobou elektřiny. Je ostatně zřejmé, že tomu tak není, jelikož žalující rybáři působí pouze v odvětví drobného rybolovu. Pojem „zúčastněné strany“ ve smyslu článku 1 písm. h) nařízení 2015/1589 však není omezen na přímé konkurenty příjemců dotčených podpor (v tomto smyslu obdobně viz rozsudky ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 70, a ze dne 10. prosince 2008, Kronoply a Kronotex v. Komise, T-388/02, nezveřejněný, EU:T:2008:556, bod 73).
- 72 Je pravda, jak vyplývá ze znění čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589, jak jej vykládá judikatura, že výraz „konkurenční podniky“, který je obsažen v tomto ustanovení, označuje pouze přímé konkurenty příjemců dotčené podpory. Z jeho znění a především z příslovce „zejména“, které vkládá mimo jiné výraz „konkurenční podniky“, lze vyvodit, že tito přímí konkurenti nepochybně patří mezi „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, body 63 a 64, a ze dne 3. září 2020, Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland a další v. Komise, C-817/18 P, EU:C:2020:637, bod 50 a citovaná judikatura).
- 73 Naproti tomu na rozdíl od takového přímého konkurenčního vztahu s příjemcem dotčené podpory nemůže takový nepřímý konkurenční vztah, jako je vztah, na který poukazují žalující rybáři, automaticky zakládat postavení zúčastněné strany. Jak totiž vyplývá z bodu 65 rozsudku ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341), takový nepřímý konkurenční vztah nezprostřuje ty, kteří se jej dovolávají, aby právně dostačujícím způsobem prokázali, že dotčená podpora může mít konkrétní dopad na jejich situaci.
- 74 V tomto ohledu je třeba připomenout, že ve věci, ve které byl vydán rozsudek Tribunálu, jenž byl přezkoumán Soudním dvorem v rámci kasačního opravného prostředku, o němž rozhodl v rozsudku ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341), žalobci, podniky vyrábějící dřevovláknité desky a orientované vícevrstvé dřevoštěpkové desky, a příjemce dotčené podpory, který byl výrobcem buničiny, používali ve svém výrobním procesu tutéž surovinu, a sice průmyslové dřevo. Tribunál z toho proto vyvodil, že tyto podniky jsou v konkurenčním vztahu jakožto odběratelé dřeva, což je závěr, který Soudní dvůr nepovažoval za nesprávné právní posouzení (v tomto smyslu viz body 9, 10, 67 a 70 rozsudku Soudního dvora).
- 75 V projednávané věci působí žalující rybáři v odvětví pobřežního drobného rybolovu, zatímco příjemci sporných podpor provozují větrné elektrárny na moři za účelem výroby elektřiny prodávané na velkoobchodním trhu.
- 76 Jak tedy zdůrazňují Komise a vedlejší účastnice řízení na její podporu, trhy, na nichž žalující rybáři a příjemci sporných podpor prodávají své příslušné produkty, jsou zcela odlišné a jejich výrobní proces nezahrnuje využívání téže „suroviny“. Stran tohoto druhého hlediska uvádí zejména EMDT a EMYN, že zatímco rybáři odebírají rybolovné zdroje, provozovatelé větrných elektráren na moři využívají kinetickou energii větru.
- 77 Toto konstatování nemůže být zpochybněno tvrzením žalujících rybářů, podle něhož musí být za „surovinu“ ve smyslu rozsudku ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341) považován přístup do oblastí, do nichž mají být dotčené projekty umístěny, a jejich využívání.

- 78 Podle obvyklého významu výrazu „surovina“, který je použit v rozsudku ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341), označuje totiž tento výraz přírodní zdroj nebo nezpracovaný výrobek, který je používán jako vstupní materiál v procesu výroby zboží. Jak tedy zdůrazňuje AM, žalující rybáři v replice nesprávně tvrdí, že se uvedený rozsudek týká konkurenčního vztahu při využívání společné zóny zásobování dřevem. Jak bylo totiž připomenuto v bodě 74 výše, z uvedeného rozsudku vyplývá, že Tribunál správně určil konkurenční vztah mezi žalobci v uvedené věci a příjemcem dotyčné podpory jakožto odběratelů na trhu s průmyslovým dřevem. Stejně tak není v projednávané věci „surovinou“ pro příslušnou hospodářskou činnost oblast veřejného mořského prostoru využívaná jak žalujícími rybáři, tak příjemci sporných podpor jako taková, ale jsou jí přírodní zdroje, které se v ní nacházejí. Jak již přitom bylo uvedeno v bodě 76 výše, tyto zdroje jsou odlišné a dotčené subjekty tedy nejsou v konkurenčním postavení při jejich využívání.
- 79 V každém případě, jak v podstatě uvádějí Komise a vedlejší účastnice řízení na její podporu, konflikt mezi žalujícími rybáři a příjemci sporných podpor týkající se přístupu do oblastí plánovaných pro provozování dotčených větrných elektráren a jejich využívání vyplývá z regulačních rozhodnutí francouzských orgánů ohledně kontroly a řízení různých způsobů využívání veřejného mořského prostoru. Tento konflikt naopak nevychází z „organizování soutěže“ o uvedený přístup a využívání těmito orgány.
- 80 Jak v tomto ohledu vyplývá zejména z vysvětlení Francouzské republiky, povolení udělené uvedeným příjemcům provozovat tyto elektrárny v uvedených oblastech nevyklučuje jiná využívání těchto oblastí a zejména rybolov, neboť příslušné orgány uplatňují zásadu koexistence těchto jednotlivých způsobů využívání. I když v praxi, jak vyplývá z dokumentů obsažených ve spisu, mohou být rybolovné činnosti v těchto oblastech omezeny, vyplývá z toho rovněž, že tato omezení odpovídají cílům bezpečnosti a prevence rizik sledovaným těmito orgány, a nikoli výkonu výlučného užívacího práva ze strany příjemců sporných podpor, které by jim bylo těmito orgány přiznáno. Případné důsledky těchto omezení pro hospodářskou činnost žalujících rybářů vyplývají tedy z právní úpravy veřejného mořského prostoru a nelze je považovat za zvýhodnění přiznané provozovatelům dotčených větrných elektráren oproti rybářským podnikům využívajícím tytéž oblasti (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 13. března 2001, PreussenElektra, C-379/98, EU:C:2001:160, bod 62 a citovaná judikatura).
- 81 Jak navíc uvádějí samotní žalující rybáři a jak v podstatě zdůrazňuje Francouzská republika, přístup do rybolovných oblastí a jejich využívání podléhájí přísné regulaci, která v případě potřeby může tyto oblasti zakázat pro rybolovné činnosti zejména s ohledem na cíle řízení rybolovných zdrojů. Žalující rybáři tedy nemají bezpodmínečné právo k využívání těchto oblastí, jímž by „konkurovaly“ subjektům oprávněným využívat lokality nacházející se v uvedených oblastech za účelem výroby elektřiny.
- 82 Žalující rybáři nemohou být proto považováni za zúčastněné strany, které jsou oprávněny podat projednávané žaloby na základě údajného nepřímého konkurenčního vztahu s příjemci sporných podpor.

K existenci rizika konkrétního dopadu sporných podpor na situaci žalujících rybářů

- 83 Úvodem je třeba uvést, že jak uvedli žalující rybáři v replice, kvalifikace zúčastněné strany není striktně podmíněna existencí přímého či nepřímého konkurenčního vztahu. Podle ustálené judikatury připomenuté v bodě 63 výše se totiž tento pojem týká blíže neurčeného okruhu adresátů.

- 84 V tomto ohledu je pravda, že judikatura poskytuje určité příklady situací, ve kterých jak Tribunál, tak Soudní dvůr uznaly postavení zúčastněných stran osobám, jejichž zájmy mohly být dotčeny poskytnutím podpor, aniž zjišťovaly, zda tyto osoby byly v konkurenčním vztahu, byť nepřímém, s příjemci těchto podpor.
- 85 Například v rozsudku ze dne 16. září 1998, *Waterleiding Maatschappij v. Komise* (T-188/95, EU:T:1998:217, body 79 až 81, 85 a 86) Tribunál uznal, že distribuční společnost vody má postavení zúčastněné strany v řízení o podporách určených k podpoře podniků pro vlastní zásobování vodou, přičemž příjemci uvedených podpor byli potenciálními zákazníky uvedené společnosti.
- 86 Stejně tak v rozsudku ze dne 9. července 2009, *3F v. Komise* (C-319/07 P, EU:C:2009:435, body 45 až 60 a citovaná judikatura) měl Soudní dvůr za to, že žalobce, jímž byl všeobecný odborový svaz zaměstnanců v Dánsku, může k prokázání svého postavení zúčastněné strany úspěšně tvrdit, že dotčené podpory, jimiž byla osvobození od daně ve prospěch vnitrostátních a zahraničních námořníků zaměstnaných dánskými majiteli lodí, z nichž měli *in fine* prospěch posledně uvedení, ovlivňují jeho „konkurenční postavení“ ve vztahu k jiným odborovým svazům při vyjednávání kolektivních smluv použitelných na námořníky.
- 87 Konečně v rozsudku ze dne 24. února 2021, *Braesch a další v. Komise* (T-161/18, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2021:102) měl Tribunál za to, že žalobci, držitelé dluhopisů bankovní instituce, která byla příjemcem podpor poskytnutých Italskou republikou v rámci plánu restrukturalizace, prokázali, že poskytnutí všech těchto podpor může mít konkrétní dopad na jejich situaci. V této souvislosti Tribunál konstatoval, že uvedené podpory a závazky tohoto členského státu, které zahrnovaly opatření k rozdělení nákladů, jež mohly způsobit významné finanční ztráty v neprospěch žalobců, byly neoddělitelné, jelikož tyto závazky podmiňovaly prohlášení slučitelnosti podpor a jelikož rozhodnutí, jímž byly tyto podpory schváleny, současně učinilo tyto závazky závaznými (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. února 2021, *Braesch a další v. Komise*, T-161/18, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2021:102, body 39 a 40).
- 88 V dřívější judikatuře, zejména v rozsudcích uvedených v bodech 85 až 87 výše, se však unijní soudy nevyjádřily ke konfliktu, který nastal v projednávané věci, mezi dvěma různými hospodářskými činnostmi při využívání téže oblasti za účelem exploatace odlišných zdrojů, a k údajným negativním účinkům na jednu z těchto činností plynoucím z rozhodnutí vnitrostátních orgánů poskytnout podporu ve prospěch druhé z těchto činností. V projednávané věci vyvstává konkrétně otázka, zda údajné negativní dopady provozování větrných elektráren, na něž jsou poskytovány sporné podpory, na jejich okolí, zejména na koexistující rybolovné činnosti, mořské prostředí a rybolovné zdroje, mohou být považovány za konkrétní dopad poskytování těchto podpor na situaci dotčených rybářských podniků.
- 89 I když nelze v tomto ohledu v zásadě vyloučit, že se podpora konkrétně dotýká zájmů třetích osob z důvodu dopadů, které má podporované zařízení na své okolí a především na jiné činnosti, které jsou vykonávány v jeho blízkosti, z bodů 64 a 73 výše vyplývá, že podle judikatury musí tyto třetí osoby k tomu, aby mohly být kvalifikovány jako zúčastněné strany, právně dostačujícím způsobem prokázat riziko takového konkrétního dotčení. Navíc k tomu nestačí prokázat existenci uvedených dopadů, ale je třeba ještě doložit, že tyto dopady vyplývají ze samotné podpory. V opačném případě by se každý jednotlivec nebo podnik se zájmy, které by mohly být z důvodu jejich lokalizace dotčeny těmito dopady, mohl potenciálně dovolávat postavení

zúčastněné strany, což by bylo zjevně neslučitelné s čl. 108 odst. 2 SFEU, jak je vykládán judikaturou (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 19. prosince 2019, BPC Lux 2 a další v. Komise, T-812/14 RENV, nezveřejněný, EU:T:2019:885, bod 60 a citovaná judikatura).

- 90 V projednávané věci je třeba zaprvé uvést ve shodě s tím, co, tvrdí Komise a vedlejší účastnice řízení na její podporu, že údajná rizika dopadu dotčených projektů na rybolovné činnosti v dotčených oblastech vyplývají z rozhodnutí francouzských orgánů vystavět tyto projekty v lokalitách, kde jsou tyto činnosti vykonávány, a dále z rozhodnutí, která tyto orgány mohou přijmout za účelem regulace námořní plavby a rybolovu v těchto lokalitách a jejich okolí. Jak zdůrazňuje Francouzská republika, tato rozhodnutí se odráží v povoleních k provozování a v rozhodnutích o využívání a správě veřejného majetku, ale nikoliv v udělení sporných podpor.
- 91 Zadruhé rozhodnutí o poskytnutí sporných podpor nemohou ovlivnit výstavbu dotčených projektů nebo kontrolu a omezení rybolovných činností v oblastech dotčených touto výstavbou.
- 92 Jak totiž vyplývá z napadeného rozhodnutí a žaloby a jak potvrzují dokumenty ze zadávacích řízení z let 2011 a 2013 ohledně dotčených projektů, na které odkazuje toto rozhodnutí, přesná lokalizace umístění těchto projektů byla schválena již ke dni těchto zadávacích řízení a tvořila nedílnou součást jejich podmínek.
- 93 Dále je nutno uvést, že rozhodnutí o poskytnutí podpor bylo přijato až po zahájení uvedených zadávacích řízení při přijetí nabídek vybraných uchazečů (viz bod 71 napadeného rozhodnutí). Kromě toho z napadeného rozhodnutí ani ze skutečností předložených účastníky řízení nevyplývá, že nové sjednání těchto podpor, k němuž došlo v roce 2018 a které se týkalo pouze snížení jejich výše, zejména s ohledem na technologický a právní vývoj těchto projektů, mělo samo o sobě vliv na podmínky této výstavby.
- 94 Konečně vyplácení sporných podpor vzájemně souvisí se závazkem francouzských orgánů přezkoumat tyto podpory v případě pozdější změny technických charakteristik dotčených projektů (bod 105 napadeného rozhodnutí). Kromě toho podmínky poskytnutí těchto podpor stanoví snížení jejich výše na konci smlouvy s odběratelem elektřiny a omezení doby trvání uvedených podpor na 20 let, což je období, po němž již nebude výroba elektřiny dotována (body 23 a 24 napadeného rozhodnutí). Je přitom nutno konstatovat, že tento degresivní mechanismus vyplácení podpor je zcela nezávislý na tvrzených rizicích dopadu dotčených projektů na činnosti žalujících rybářů a nemůže mít na tyto činnosti vliv, jelikož tyto dopady závisí pouze na případných technických a správních opatřeních přijatých k omezení těchto činností nebo naopak k usnadnění jejich koexistence s těmito projekty. I poté, co sporné podpory přestanou být vypláceny, mohou tyto tvrzené dopady přetrvávat nezávisle na tomto vyplácení.
- 95 Zatřetí sporné podpory, které odpovídají rozdílu mezi výší výkupních cen za elektřinu vyrobenou zařízeními, která jsou předmětem dotčených projektů, a tržní cenou elektřiny, mohou mít dopad pouze na trhy, na nichž příjemci podpor působí, tedy navazující trh s elektřinou a případně předcházející trhy s výrobky nezbytnými pro provoz těchto zařízení. Samy o sobě nemohou mít tyto podpory dopad na trhy, na kterých jsou činní právě žalující rybáři, což tito ostatně netvrdí.
- 96 Začtvrté stran tvrzených dopadů dotčených projektů na rybolovné zdroje a mořské prostředí postačí uvést, že obdobně jako dopady uvedených projektů na provozování rybolovu v dotčených oblastech závisí pouze na rozhodnutích francouzských orgánů o výstavbě těchto projektů a na technických a správních opatřeních, která se na ně vztahují, jež mohou tyto dopady pozitivně či negativně ovlivňovat. V tomto ohledu z tvrzení žalujících rybářů a vedlejších účastníků na jejich

podporu ani ze skutečností, které předložili na jejich podporu, nevyplývá, že vyplácení sporných podpor souvisí s těmito dopady na rybolovné zdroje a mořské prostředí. Aniž je tedy třeba zkoumat argumenty Komise a vedlejších účastnic řízení na její podporu týkající se neprokázání takových dopadů, žalující rybáři každopádně nemohou vyvozovat z těchto dopadů postavení zúčastněných stran.

- 97 Z výše uvedeného vyplývá, že mechanismus poskytování sporných podpor nesouvisí s tvrzenými dopady dotčených projektů na činnosti žalujících rybářů. Tyto dopady totiž vyplývají jednak z rozhodnutí francouzských orgánů o výstavbě těchto projektů v dotčených oblastech v rámci své politiky využívání energetických zdrojů a jednak z právní úpravy veřejného mořského prostoru a technických opatření vztahujících se na uvedené projekty. I když rozhodnutí těchto orgánů přiznat provozovatelům těchto projektů podpory ve formě povinného výkupu ze strany státu poskytuje těmto provozovatelům výhodu oproti výrobcům nedotované elektřiny, nemá toto rozhodnutí samo o sobě vliv na hospodářské výsledky žalujících rybářů. Sporné podpory nemohou mít tedy samy o sobě konkrétní dopad na jejich situaci ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 64 výše.
- 98 Tento závěr není zpochybněn jednotlivými argumenty žalujících rybářů, jejichž cílem je prokázat existenci souvislosti mezi spornými podporami a tvrzenými dopady dotčených projektů na jejich situaci.
- 99 Zprvce žalující rybáři v replice a ve svých vyjádřeních ke spisům vedlejších účastnic řízení na podporu Komise tvrdí, že poskytování podpor je nezbytné pro uskutečnění dotčených projektů a pro jejich provoz.
- 100 V tomto ohledu, jak vyplývá z oddílu 3.2 pokynů z roku 2008 (motivační účinek a nezbytnost podpory), ze kterého Komise vycházela v bodech 81 až 86 napadeného rozhodnutí, a z těchto bodů samotných, nezbytnost podpor za účelem uskutečnění a provozování takových projektů na ochranu životního prostředí, jako jsou dotčené projekty, je právě podmínkou jejich slučitelnosti. Konkrétně podle bodu 146 písm. c) pokynů z roku 2008 musí dotčený členský stát k prokázání motivačního účinku podpory doložit, že investice by bez podpory nebyla dostatečně zisková. Připustit, jak tvrdí žalobci, že riziko konkrétního dopadu sporných podpor na jejich činnosti je prokázáno ze samotného důvodu nezbytnosti podpory pro existenci uvedených projektů, by znamenalo potenciálně přiznat postavení zúčastněné strany jakémukoli podniku nebo každému jednotlivci, na jejichž zájmy by uvedené projekty mohly mít dopad, což, jak bylo uvedeno v bodě 89 výše, nelze připustit. Mimoto je třeba uvést, že takové pojetí postavení zúčastněné strany by v praxi umožnilo systematické zpochybňování rozhodnutí nevznášet námitky týkající se podpor na ochranu životního prostředí takovými podniky nebo takovými jednotlivci, pokud by riziko konkrétního dopadu na jejich situaci bylo automaticky prokázáno na základě nezbytnosti těchto podpor.
- 101 Dále je třeba uvést, že argumenty žalujících rybářů se v projednávané věci netýkají, jak v podstatě vyplývá z repliky, účinků sporných podpor jako takových, ale účinků rozhodnutí o umístění větrných elektráren, jichž se týkají dotčené předmětné projekty, která podle jejich názoru obnášejí zejména úplný nebo částečný zákaz rybolovných činností, jakož i technická omezení, která tyto rybolovné činnosti činí v dotčených oblastech těžko proveditelnými. Jak naznačují vedlejší účastnice podporující Komisi, žaloba proti napadenému rozhodnutí představuje svým způsobem pouze pokračování žalob žalujících rybářů proti rozhodnutím francouzských orgánů veřejné správy týkajícím se těchto projektů před vnitrostátními soudy. Z článku 194 odst. 2 druhého pododstavce SFEU přitom vyplývá, že Smlouvy se nedotýkají práva členského státu

stanovit podmínky pro využívání svých energetických zdrojů, jeho volby mezi různými energetickými zdroji a základní skladby jeho zásobování energií (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. září 2020, *Rakousko v. Komise*, C-594/18 P, EU:C:2020:742, bod 48).

- 102 I když tedy žalující rybáři mohou mít zájem zpochybnit před vnitrostátními soudy rozhodnutí a volbu francouzských orgánů ohledně využívání větrné energie na moři z důvodu možných dopadů tohoto využívání na jejich situaci, nemůže tato okolnost postačovat k tomu, aby jim bylo přiznáno postavení zúčastněné strany v rámci formálního vyšetřovacího řízení týkajícího se poskytování státních podpor podnikům, které se podílejí na provádění uvedených rozhodnutí a uvedené volby.
- 103 Zadruhé skutečnost, že žalující rybáři vykonávají, jak tvrdí, činnost obecného zájmu, která má podle článku 39 SFEU význam a zvláštní status, nemůže být na rozdíl od toho, co tvrdí, v projednávané věci zohledněna.
- 104 V tomto ohledu je sice třeba nejprve připomenout ve shodě s tím, co uvedli žalující rybáři, že cíle definované v článku 39 SFEU, které lze vztáhnout i na společnou rybářskou politiku podle čl. 38 odst. 1 SFEU, spočívají zejména v zajištění odpovídající životní úrovně zemědělského obyvatelstva a jejich provádění musí zohlednit mimo jiné zvláštní povahu zemědělské činnosti vyplývající ze sociální struktury v zemědělství a ze strukturálních a přirozených rozdílů mezi různými zemědělskými oblastmi.
- 105 V projednávané věci je však třeba uvést, že podle bodů 74 až 79 napadeného rozhodnutí je cílem sporných podpor rozvoj výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie zejména za účelem přispět k cíli Francouzské republiky zvýšit podíl těchto zdrojů energie na konečné spotřebě elektřiny. Tyto cíle přitom nijak nesouvisejí s cíli společné rybářské politiky stanovenými v článku 39 SFEU.
- 106 Dále je třeba připomenout, že stran poskytnutí takových podpor, jako jsou sporné podpory, na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, Soudní dvůr rozhodl, že podle tohoto ustanovení musí státní podpora splňovat dvě podmínky, přičemž první podmínkou je, že má usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, a druhou negativně formulovanou podmínkou je, že nesmí měnit podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Toto ustanovení tedy nepodmiňuje slučitelnost podpory tím, že sleduje cíl společného zájmu; čímž není dotčena skutečnost, že rozhodnutí přijatá Komisí na tomto základě musí dbát na dodržování unijního práva (rozsudek ze dne 22. září 2020, *Rakousko v. Komise*, C-594/18 P, EU:C:2020:742, body 19 a 20).
- 107 Otázka, zda – jak naznačují žalující rybáři – musí být v rámci zkoumání sporných podpor zohledněny cíle obecného zájmu uvedené v článku 39 SFEU, je tedy z hlediska podmínek stanovených v čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, které byly připomenuty v bodě 106 výše, irelevantní. Tato otázka nemůže být proto zohledněna při posuzování jejich postavení zúčastněných stran. Právo zúčastněné strany předložit připomínky v rámci formálního vyšetřovacího řízení, a tedy, jak bylo připomenuto v bodě 62 výše, napadnout rozhodnutí nevznášet námitky, kterým se implicitně odmítá zahájení tohoto řízení, je totiž třeba posuzovat s ohledem na cíl tohoto řízení, kterým je zejména umožnit Komisi, aby si opatřila všechna nezbytná stanoviska, pokud jí první přezkum podpory neumožnil překonat veškeré obtíže, jež vyvstaly při posuzování slučitelnosti této podpory s vnitřním trhem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. září 2020, *Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland a další v. Komise*, C-817/18 P, EU:C:2020:637, bod 76 a citovaná judikatura).

- 108 A konečně, tvrzená rizika dopadu dotčených projektů na provozování rybolovu v dotčených oblastech, jakož i na rybolovné zdroje a mořské prostředí každopádně nemohou, za předpokladu, že by byla prokázána, představovat důkaz, že dotčené podpory jsou v rozporu s cíli definovanými v článku 39 SFEU.
- 109 Z důvodu své velmi obecné povahy nemohou být cíle definované v článku 39 SFEU zpochybněny z důvodu případného negativního dopadu uvedených projektů na činnosti žalujících rybářů.
- 110 Dále, jak již bylo uvedeno v bodě 81 výše, žalující rybáři nemají bezpodmínečné právo na využívání veřejného mořského prostoru, který zahrnuje jejich rybolovné oblasti, a jak sami uvádějí, jejich činnosti již podléhají omezením z důvodu právní úpravy vztahující se na tyto oblasti. Jak ostatně vyplývá zejména z map intenzity jejich rybolovu přiložených k žalobě, lokality umístění dotčených projektů zaujímají pouze část těchto oblastí a není ani tvrzeno, ani prokázáno, že by tyto projekty mohly zpochybnit jejich životní úroveň nebo sociální strukturu drobného rybolovu v těchto oblastech. Kromě toho, jak již bylo uvedeno v bodě 80 výše, na rozdíl od toho, co tito žalobci podle všeho naznačují, dokumenty předložené Francouzskou republikou svědčí o vůli francouzských orgánů umožnit koexistenci rybolovných činností a dotčených větrných elektráren na moři.
- 111 Zatřetí žalující rybáři v replice tvrdí, že mají právní zájem na podání žaloby proti napadenému rozhodnutí každopádně z důvodu, že někteří z nich podali proti povolením k provozování dvou z dotčených projektů žaloby u vnitrostátních soudů.
- 112 V tomto ohledu postačí připomenout, že podle ustálené judikatury jsou právní zájem na podání žaloby a aktivní legitimace dvě odlišné podmínky přípustnosti, které musí fyzická či právnická osoba splňovat kumulativně, aby mohla podat žalobu na neplatnost na základě článku 263 čtvrtého pododstavce SFEU (viz rozsudek ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 62 a citovaná judikatura). I kdyby řízení před vnitrostátními soudy přiznávala žalobcům právní zájem na podání žaloby proti napadenému rozhodnutí, je třeba uvést, že jak vyplývá zejména z judikatury připomenuté v bodě 62 výše, otázka, zda je žalobce zúčastněnou stranou ve smyslu článku 1 písm. h) nařízení 2015/1589, a z tohoto důvodu může napadnout rozhodnutí nevznášet námitky, se týká aktivní legitimace uvedeného žalobce.
- 113 Z výše uvedeného vyplývá, že žalující rybáři právně dostačujícím způsobem neprokazují riziko konkrétního dopadu sporných podpor na jejich situaci. Žaloba proti napadenému rozhodnutí musí být tedy v rozsahu, v němž se jich týká, zamítnuta jako nepřijatelná.

K postavení první žalobkyně jako zúčastněné strany

- 114 Stran první žalobkyně, která je družstevní společností vytvořenou rybáři z obce Tréport a okolních přístavů za účelem sdílení nákupu a dalšího prodeje paliv, maziv a tuků (viz bod 1 výše), je třeba uvést, že její činnost závisí na hospodářských rozhodnutích jejích klientů, a nikoli na vyplácení sporných podpor. V každém případě tedy neexistuje souvislost mezi tímto vyplácením a vývojem této činnosti, a to tím spíše, že jak vyplývá z příloh žaloby předložených v tomto ohledu, se tato klientela neomezuje na žalující rybáře, ale zahrnuje přibližně 70 profesionálních členů registrovaných v regionu Hauts-de-France, Normandii a Bretani. Navíc mapy hustoty výskytu zákaznických plavidel první žalobkyně, které byly rovněž vloženy do spisu, naznačují rozsáhlejší obvod činnosti, než je tomu u žalujících rybářů. Z toho vyplývá, že riziko konkrétního dopadu

sporných podpor na její situaci není každopádně prokázáno a tuto žalobkyni nelze považovat za zúčastněnou stranu. Žaloba proti napadenému rozhodnutí musí být proto v rozsahu, v němž se jí týká, rovněž odmítnuta jako nepřípustná.

- 115 S ohledem na výše uvedené, aniž je třeba zkoumat argumenty Komise, že žalobci nemají zvláštní postavení ve smyslu rozsudku ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise (25/62, EU:C:1963:17), a zejména že jejich postavení na trhu není spornými podporami podstatně dotčeno, je třeba dospět k závěru, že žádný z žalobců není aktivně legitimován k podání žaloby proti napadenému rozhodnutí.
- 116 Žaloba tedy musí být odmítnuta jako nepřípustná.

K nákladům řízení

- 117 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 118 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobci neměli ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.
- 119 Vzhledem k tomu, že místopředseda Tribunálu usnesením ze dne 2. července 2021, Bourel a další v. Komise (T-777/19 R, nezveřejněné, EU:T:2021:407), rozhodl, že o nákladech řízení o předběžném opatření bude rozhodnuto později, je nutno o těchto nákladech rozhodnout. Vzhledem k tomu, že šestý až jedenáctý žalobce neměli v tomto řízení úspěch a Komise požadovala náhradu nákladů řízení, je důvodné jim uložit náhradu nákladů uvedeného řízení.
- 120 V souladu s čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Francouzská republika ponese vlastní náklady řízení.
- 121 Podle čl. 138 odst. 3 jednacího řádu může Tribunál rozhodnout, že vlastní náklady řízení ponесou i jiní vedlejší účastníci, než jsou účastníci uvedení v odstavcích 1 a 2.
- 122 V projednávané věci je třeba rozhodnout, že jiní vedlejší účastníci než Francouzská republika ponесou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se odmítá.**
- 2) Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA) Sarl a ostatním žalobcům, jejichž jména jsou uvedena v příloze, se ukládá náhrada nákladů řízení.**
- 3) Davidu Bourelovi a ostatním navrhovatelům ve věci T-777/19 R, jejichž jména jsou uvedena v příloze, se ukládá náhrada nákladů řízení o předběžném opatření.**

- 4) **Francouzská republika, comité régional des pêches maritimes et des élevages marins des Hauts-de-France (CRPMEM), Fonds régional d'organisation du marché du poisson (FROM NORD), Organisation de producteurs CME Manche-Mer du Nord (OP CME Manche-Mer du Nord), Ailes Marines SAS, Éoliennes Offshore des Hautes Falaises SAS, Éoliennes Offshore du Calvados SAS, Parc du Banc de Guérande SAS, Éoliennes en Mer Dieppe Le Tréport SAS a Éoliennes en Mer Îles d'Yeu et de Noirmoutier SAS ponesou vlastní náklady řízení.**

Van der Woude

Costeira

Gratsias

Kančeva

Perišin

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. září 2021.

Podpisy.